

Sygn. akt V.2 Ka 85/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach

V Wydział Karny Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Myśliwiec (spr.)

Sędziowie: SO Sławomir Klekocki

SO Olga Nocoń

Protokolant: Agnieszka Szafoni

w obecności Wandy Ostrowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2015 r.

sprawy: **G. M. /M./**

syna S. i E.

ur. (...) w D.

oskarżonego o przestępstwo z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 57 a § 1 kk przy zast. art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez Prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w J.

z dnia 11 grudnia 2014r. sygn. akt II K 468/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, iż uchyla zawarte w pkt 2,3 oraz 4 rozstrzygnięcia odnośnie warunkowego zawieszenia wykonania kary, okresu próby, poddania dozorowi kuratora oraz obowiązków podjęcia pracy i informowania kuratora o przebiegu okresu próby;

II. na zasadzie art. 63§1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w sprawie od dnia 29 kwietnia 2014 roku do dnia 30 kwietnia 2014 roku;

III. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata W. G. kwotę 420,00 złotych (czteryście dwadzieścia złotych) oraz 23% podatku VAT w kwocie 96,60 złotych (dziewięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt groszy), łącznie kwotę 516,60 złotych (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

V. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy w J. sygn. akt II K 468/14 uznał oskarżonego G. M. za winnego tego, że w dniu 29 kwietnia 2014 roku w J., działając czynem o charakterze chuligańskim, publicznie i bez powodu lub z oczywiste błahego powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, poprzez zadawanie uderzeń nożem spowodował u Ł. P. obrażenia ciała w postaci dwóch ran klutych na udzie lewym, rany klutej klatki piersiowej linii pachwowo-środkowej na wysokości brodawki sutkowej powodując naruszenie czynności narządów ciała ww. na okres do siedmiu dni, przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 26 stycznia 2010 roku do 26 lipca 2011 roku ponad jednego roku kary pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 20 lutego 2006 roku sygn. akt IVK 718/05 za czyn z art. 191 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, z mocy którego skazano go na łączną karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 05 marca do 4 listopada 2007 roku i od 18 listopada 2011 roku do 20 grudnia 2012 roku ponad 1 roku kary pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w J. z dnia 18 stycznia 2012 roku sygn. akt II K 1311/11 za czyn z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i inne, z mocy którego skazano go na łączną karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, warunkowo przedterminowo zwolniony postanowieniem Sądu Okręgowego w O. sygn. akt IV Kow 1741/12/WZ, czym wyczerpał znamiona czynu z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 57a § 1 kk przy zast. art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 157 § 2 kk w zw. z art. 57a § 1 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 4 lata.

Nadto na podstawie art. 73 § 1 kk oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora oraz na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 i 4 kk zobowiązał oskarżonego w okresie próby do:

- informowania kuratora o przebiegu okresu próby,
- podjęcia stałej pracy zarobkowej w terminie 3 miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia.

Na zasadzie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności w przypadku zarządzenia jej wykonania zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie, tj. od dnia 29.04.2014r. do dnia 30.04.2014 r., przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 57a § 2 kk orzekł wobec oskarżonego nawiązkę w kwocie 300 złotych na rzecz pokrzywdzonego Ł. P..

Ponadto na podstawie art. 44 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci: puszki po piwie K. oraz noża kuchennego koloru srebrnego o długości 22 cm, opisanych w wykazie dowodów nr (...) przechowywanych w Komendzie Miejskiej Policji w J. nr (...).

Na podstawie art. 627 kpk oraz art. 2 ust.1 pkt 3 Ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U z 1983r nr 49 poz. 223 z późn. zm.) zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania obejmujące opłatę w kwocie 180 złotych i wydatki w kwocie 200 złotych.

Od powyższego wyroku apelację wniósł prokurator, który na podstawie art. 425 § 1 i 2 kpk, art. 444 kpk oraz art. 447 § 2 kpk zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego i powołując się na przepis art. 427 § 1 i 2 kpk i art. 438 pkt 3 kpk wyrokowi temu zarzucił:

błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku i mających wpływ na jego treść, a polegający na bezpodstawnym przyjęciu, iż w stosunku do oskarżonego zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna, co skutkowało zawieszeniem wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności podczas, gdy dotychczasowy sposób życia oskarżonego, dotychczasowa karalność oskarżonego wskazują, iż jest on przestępcą

niepoprawnym i nie sposób wobec niego wyrazić pozytywnej prognozy, że będzie on przestrzegał porządku prawnego i nie popełni w przyszłości przestępstwa.

Podnosząc powyższy zarzut i powołując się na przepis art. 437 § 2 kpk wniósł o:

zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego kary 1 roku pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja prokuratora okazała się zasadna i skutkować musiała zmianą zaskarżonego wyroku w kierunku postulowanym przez skarżącego w środку odwoławczym. Odnosząc się wprost do zarzutu apelacji, polegającego na błędzie w ustaleniach faktycznych przez uznanie, iż wobec oskarżonego zaistniały przesłanki określone w art. 69 § 1 i 2 kk pozwalające na warunkowe zawieszenie wobec niego kary pozbawienia wolności – stwierdzić należy, że warunkowe zawieszenie wykonania kary jest instytucją stosowaną przede wszystkim ze względu na osobę sprawcy. Merytorycznie najważniejszym warunkiem jego orzekania jest dodatnia prognoza, oparta na właściwościach i warunkach osobistych sprawcy. Tymczasem oskarżony jest sprawcą niepoprawnym – uprzednio kilkakrotnie karany, w tym również za przestępstwa podobne, zaś aktualnie odpowiadający w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 kk. W przedmiotowej sprawie dla zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary konieczne było zaistnienie szczególnie uzasadnionego przypadku. Chodzi zatem o sytuację zaostrożonych kryteriów stosowania tej instytucji. Biorąc zatem pod uwagę występujące w sprawie okoliczności obciążające, a zwłaszcza nieskuteczność dotychczasowego karnego oddziaływania wobec oskarżonego, przyjęcie przez sąd meriti pozytywnej wobec niego prognozy kryminologicznej, iż będzie on przestrzegał porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa było błędne. Należy zwrócić uwagę, że „pozytywna prognoza kryminologiczna” nie jest pojęciem abstrakcyjnym, lecz efektem szczegółowej analizy właściwości i warunków osobistych sprawcy. Tymczasem Sąd meriti nie wskazał żadnej okoliczności, która ewentualnie mogłaby przemawiać za sięgnięciem po instytucję warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. W istocie bowiem takie okoliczności w odniesieniu do oskarżonego w przedmiotowej sprawie nie wystąpiły. Z tych powodów Sąd Okręgowy uchylił rozstrzygnięcie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności i w konsekwencji uchyleniu uległo również orzeczenie o dozorze kuratora oraz obowiązkach.

Z uwagi na fakt, iż oskarżony w toku postępowania reprezentowany był przez obrońcę z urzędu, przyznano obrońcy zwrot kosztów zastępstwa adwokackiego z urzędu.

W zespole powyższych okoliczności Sąd Okręgowy orzekł jak w części dyspozytywnej.